dosar nr. 1-24043350-05-1r-19022026

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central
Judecător Mihail Bușuleac

CURTEA DE APEL SUD, SEDIUL CAHUL

D E C I Z I E
În numele Legii

19 mai 2026 **municipiul Cahul**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul
Având în componența sa:
Președintele completului de judecată Evgheni BANCOV
Judecătorii Andrei SCRIPCENCO și Inga GORLENCO

a judecat în ședință, în absența părților, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului Arman Ion, recursul declarat de avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion și recursul declarat de inculpatul Arman Ion împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 ianuarie 2026 și recursul avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025, în cauza penală în privința inculpatului

Arman Ion, născut la *****, IDNP *****, originar și domiciliat în municipiul *****, studii superioare, supus evidenței militare, neangajat în câmpul muncii, căsătorit, trei copii minori la întreținere, anterior nejudecat, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, cetățean al Republicii Moldova

Termenul de examinare a cauzei:
prima instanță de la 18 aprilie 2024 – 30 ianuarie 2026;
instanța de recurs de la 19 februarie 2026 – 19 mai 2026.

Analizând argumentele invocate în recursurile declarate, probele administrate la materialele dosarului penal, Completul de judecată, -

C O N S T A T Ă :

Soluția instanței de fond.

Prin sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 ianuarie 2026 s-a hotărât:

Se recunoaște Arman Ion vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal /în redacția Legii la data săvârșirii infracțiunii/ și i se aplică pedeapsa sub formă

de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Se explică lui Arman Ion, condițiile și consecințele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) din Cod penal și anume că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la muncă neremunerată în folosul comunității, ea se înlocuiește cu închisoarea.

Corpurile delicte – un DVD-R cu înregistrările video, a păstra la materialele cauzei conform art. 162 alin. (1) pct. 5) din Cod de procedură penală.

Circumstanțele de fapt constatate la pronunțarea sentinței.

Pentru a pronunța sentința în privința inculpatului Arman Ion, prima instanță a reținut ca fiind constată fapta prejudiciabilă, în următoarele circumstanțe:

Arman Ion, la data de 17 februarie 2024, aproximativ la ora 16:30 minute, după ce a consumat băuturi alcoolice, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, deținând permis de conducere, s-a urcat la volanul mijlocului de transport de marca/model „Kia Carnival" cu număr de înmatriculare ***** și l-a condus pe drumurile publice din municipiul Cahul încălcând cerințele Regulamentului circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 iunie 2009 care prevede că: - pct. 10 (1) lit. b) „Persoana care conduce un vehicul trebuie să posede cunoștințe și să execute cerințele prezentului Regulament, precum și să posede dexteritatea necesară de a conduce în siguranță vehiculul pe drum"; - pct. 14 lit. a) „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate". În timp ce conducea mijlocul de transport pe strada Ștefan cel Mare din municipiul Cahul, a fost stopat de către subofițerii Serviciului Patrulare Cahul-Taraclia-Vulcănești al Direcției Patrulare „Sud" a INSP și deoarece Arman Ion prezenta semne evidente de ebrietate alcoolică în legătură cu ce, pentru confirmarea și aprecierea gradului stării de ebrietate a fost supus testului la aparatul electronic „Drager Alcotest 6820", stabilindu-se conform actului eliberat de către alcooltest nr. 1350 din 17.02.2024 ora 16:43 min., concentrația de alcool în aerul expirat de 0,92 mg/l. Arman Ion nefiind de acord cu rezultatul testării alcoolscopice, fiindu-i recoltate probe biologice, potrivit buletinului de analiză nr-7/10/17/02/2024 a fost fixată concentrația de alcool în sânge de 2,48 g/l, ceea ce conform prevederilor art. 134^{12} alin. (3) din Cod penal, reprezintă stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Prima instanță a constatat că prin acțiunile sale intenționate, Arman Ion, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 264^{1} alin. (1) din Codul penal conform indicilor: *Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Cauza penală în instanța de fond s-a examinat în procedură generală cu participarea inculpatului Arman Ion.

Recursul avocatului Soltan Vasile în interesele inculpatului Arman Ion.

Legalitatea și temeinicia sentinței instanței de fond este contestată cu recurs la 16 februarie 2026 de către avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului Arman Ion, în care solicită:

Admiterea recursului;

Casarea sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 ianuarie 2026, prin care inculpatul Arman Ion a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (1) din Cod penal și i-a fost aplicată pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în privința lui Arman Ion să fie pronunțată o decizie de achitare, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal.

Argumentele recursului avocatului Soltan Vasile în interesele inculpatului Arman Ion.

Invocă în recurs avocatul că, recursul se întemeiază pe prevederile art. 444 alin. (1) pct. 6), 7) din Cod de procedură penală. Or, instanța de fond judecând cauza penală nu a adus motivele pe care se întemeiază soluția și nu a luat în considerație că în acțiunile lui Arman Ion nu sânt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal.

Susține că, la baza sentinței de condamnare prima instanță în calitate de probă a pus buletinul de analiză nr. 7/10/17/02/2024, eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, potrivit căruia în rezultatul examinării analizei de sânge la determinarea alcoolemiei pentru Arman Ion, prelevarea probei a avut loc la IMSP Spitalul Raional Cahul la 17 februarie 2024, ora 17:30, s-a stabilit concentrația de alcool în sânge de 2,48 g/l.

Conform procesului-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024 al examinării medicale de constatare a faptului de consum de alcool, stării de ebrietate și naturii ei, contrar prevederilor pct. 10 din Ordinul nr. OMSMPS30/2019 din 11 ianuarie 2019 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemie, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamentele cu efecte similare acestora, care prevede că recoltarea probelor biologice se efectuează după cum urmează: pentru determinarea alcoolemiei se recoltează consecutiv 2 (două) probe de sânge din venă, fiecare probă conținând câte 10 ml de sânge, nu s-a menționat că de la Arman Ion au fost ridicate cele două probe de sânge din venă și cantitatea în mililitri. Totodată, în urma examinării medicale s-a constatat că, Arman Ion se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, astfel sunt dubii dacă sângele supus investigației îi aparține acestuia sau altei persoane.

Totodată consideră că, procesul penal în privința inculpatului Arman Ion urma să fie încetat de către instanța de fond, deoarece există alte circumstanțe prevăzute de lege care exclud urmărirea penală.

Susține că, la data de 17 februarie 2024 inculpatul Arman Ion, fiind suspectat de consumul băuturilor alcoolice și conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, a fost stopat de către agentul constatator Tataru Igor, care l-a înlăturat pe inculpatul de la conducerea mijlocului de transport, întocmind proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului.

La data de 29 martie 2024, Arman Ion a fost pus sub învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal.

Apărarea consideră că, ordonanța de punere sub învinuire din 29 martie 2024, a fost emisă cu încălcarea termenului de 10 zile de la momentul aplicării preventive de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport, care a avut loc prin intermediul procesului-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului. Consideră că, în speța respectivă prezintă relevanță faptul că, potrivit art. 175 alin. (3) pct. 5[1]) din Cod de procedură penală, înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport este o măsură cu caracter de constrângere, atribuită la măsuri preventive neprivative de libertate. Din conținutul prevederilor art. 182[1] alin. (1) din Cod de procedură penală, persoana care conduce mijlocul de transport se înlătură de la conducere de către organul de constatare dacă există temeiuri suficiente că această se află în stare de ebrietate inadmisibilă produsă de alcool sau de alte substanțe. Astfel a menționat că, respectiva măsura preventivă este una neprivativă de libertate și este aplicată până la pornirea urmăririi penale de către reprezentantul organului de constatare.

Totodată, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 2) din Cod de procedură penală, organul de urmărire penală nu este în drept să mențină în calitate de bănuit persoana în privința căreia a fost aplicată măsura preventivă neprivativă de libertate – mai mult de 10 zile din momentul când i s-a adus la cunoștință ordonanța despre aplicarea măsurii preventive.

Consideră că, Arman Ion a fost recunoscut în calitate de bănuit pe data de 17 februarie 2024 prin aplicarea măsurii preventive – înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport. Respectiv, în termen de 10 zile după aplicarea măsurii preventive organul de urmărire penală urma fie să scoată pe Arman Ion de sub urmărire penală, fie să pună sub învinuire. În cazul din speță, termenul de menținere a lui Arman Ion în calitate de bănuit a depășit limita de 10 zile, din care considerente organul de urmărire penală urma să revoce măsura preventivă aplicată și să-l scoată de sub urmărire penală.

Consideră că, la caz înaintarea învinuirii făcută de procuror a fost efectuată cu depășirea termenului legal, deoarece calitatea de bănuit a lui Arman Ion a expirat pe data de 27 februarie 2024, și prin înaintarea învinuirii a fost admisă ingerința în garanțiile prevăzute de art. 22 din Cod de procedură penală, potrivit cărora nimeni nu poate fi urmărit penal de două ori pentru una și aceeași faptă.

Consideră că, actele de urmărire penală îndeplinite de organul de urmărire penală și procuror după data de 27 februarie 2024, sunt lovite de nulitate nu atât în temeiul art. 251 din Cod de procedură penală, cât în temeiul faptului că sunt contrare principiului de drept aplicat în jurisprudența națională și internațională – dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori. Respectiv, în situația respectivă în opinia apărării, nu există altă posibilitate de a remedia încălcările admise în cadrul urmăririi penale sus menționate, decât prin încetarea procesului penal.

O altă încălcare în opinia apărării constă în faptul că nu este clar care persoană a fost condamnată și care drept de conducere a mijloacelor de transport a fost anulat.

Susține că, conform certificatului eliberat de SÎT CCA Cahul din 22 februarie 2024, Arman Ion deține permis de conducere nr. ***** din 09 aprilie 2010 cu categoriile admise „A, B”, care este expirat. Totodată, la materialele dosarului penal s-a anexat o copie neautentificată a unui permis de conducere eliberat de autoritățile Belgiei, pe numele lui Armanov Ivan, cu categoriile admise AM, A1, A2, A, B, valabil până la 25 decembrie 2026. În acest sens invocă că, nici organul de urmărire penală și nici instanța de fond nu au determinat cine a săvârșit infracțiunea în speță, Arman Ion care nu dispune de permis de conducere deoarece acesta este expirat, sau Armanov Ivan, care dispune de un permis de conducere valabil.

Consideră apărătorul că, examinând probatoriul cauzei cu circumstanțele cauzei apărarea consideră că procurorul și instanța de judecată nu au fost imparțiali la examinarea cauzei penale, și au admis derogări de la normele legislației procesual-penale, iar probele administrate nu demonstrează vinovăția inculpatului.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. art.437 alin. (1) pct. 1), 438, 439, 444 alin.(1) pct. 6), 7), 445 alin. (1) și 449 alin. (1), pct. 2) lit. b) din Cod de procedură penală.

Recursul avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion.

La data de 16 februarie 2026, avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion a declarat recurs împotriva sentinței primei instanțe, prin care a solicitat:

Admiterea recursului;

Casarea integrală a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din data de 30 ianuarie 2026, prin care Arman Ion a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal;

Rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a dispune:

Încetarea procesului penal cu constatarea nulității ordonanței de recunoaștere în calitate de învinuit a lui Arman Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal, emisă la 29 martie 2024 de către procurorul în Procuratura raionului Cahul, Caragherghi Mariana și a rechizitoriului din data de 18 aprilie 2025 în prezenta cauză, în legătură cu punerea ilegală sub acuzația după expirarea termenului de bănuire, respectiv încălcarea principiului de a nu fi urmărit de două ori pentru una și aceeași faptă în situația în care la data de 17 martie 2024, Arman Ion prin efectul art. 63 din Cod de procedură penală, nu mai deținea calitatea de bănuit, respectiv era scos de sub urmărire penală;

În cazul respingerii capătului de cerere privind încetarea procesului penal, solicită achitarea lui Arman Ion de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal, din lipsa faptului infracțiunii.

Argumentele recursului avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion.

În argumentarea recursului a invocat că, sentința primei instanțe este ilegală și pasibilă casării, cu rejudecarea cauzei deoarece există în primul rând temeiurile de încetare a procesului penal cât și de achitare a inculpatului, din motivul lipsei faptei infracțiunii.

Consideră că, la caz există temeiuri de încetare a procesului penal, din motivul de ilegalitate a punerii sub învinuire lui Arman Ion. În cadrul examinării cauzei s-a stabilit că, la data de 17 februarie 2024, după efectuarea testării alcoolscopice, Arman Ion a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport de către agentul constatator Tataru Igor, în legătură cu bănuială rezonabilă de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (1) din Cod penal, fapt confirmat prin proces-verbal. Totodată, ordonanța de punere sub învinuire a lui Arman Ion a fost emisă la data de 29 martie 2024 și a fost adusă la cunoștință pe data de 03 aprilie 2025. Consideră că, ordonanța de punere sub învinuire din 29 martie 2024 urmează să fie anulată, deoarece a fost emisă cu încălcarea termenului de 10 zile de la momentul aplicării măsurii preventive neprivative de libertate prevăzut pentru menținerea calității de bănuit, în conformitate cu prevederile art. 63 din Cod de procedură penală.

În urma acestor circumstanțe relatate rezultă că, inculpatul Arman Ion a fost pus sub învinuire de două ori pentru una și aceeași faptă.

Susține că, faptul aplicării măsurii preventive – înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport pe data de 17 februarie 2024 a fost demonstrat în ședința de judecată în prima instanță prin declarațiile martorilor Tataru Igor, Armanu Pavel și Arman Ion.

Prin urmare se atestă că, învinuirea a fost înaintată lui Arman Ion cu încălcarea principiului prevăzut de art. 22 din Cod de procedură penală, care prevede imposibilitatea urmăririi persoanei de două ori pentru una și aceeași faptă, or, la data de 29 martie 2024 Arman Ion nu mai avea calitate de bănuit și au expirat 10 zile de aflare a acestuia în calitate de bănuit din momentul aplicării măsurii preventive neprivative de libertate. Consideră că, proces-verbal din 17 februarie 2024 privind înlăturarea lui Arman Ion de la conducerea mijlocului de transport, reprezintă un act de aplicare a măsurii preventive neprivative de libertate.

Consideră că, în cazul din speță au fost neglijate prevederile art. 230 din Cod de procedură penală și pentru înaintarea învinuirii procurorul urma să respecte termenul de 10 zile prevăzut în art. 63 din Cod de procedură penală în care urma să înainteze învinuirea lui Arman Ion. Iar la expirarea acestui termen, deja apare dreptul inculpatului Arman Ion de a solicita

scoaterea de sub urmărire penală, având temei de a considera că Statul în persoana procurorului nu l-a găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii.

Respectiv, prin prisma art. 230 din Cod de procedură penală care prevede că, nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actelor efectuate peste termen, rezultă că menținerea lui Arman Ion în calitate de bănuit după data de 27 februarie 2024 este ilegală, fiind nule și toate actele și acțiuni îndeplinite ulterior datei respective.

Consideră că, în cazul din speță pornirea urmăririi penale direct împotriva lui Arman Ion și neinformarea acestuia despre dreptul la apărare, în timp ce legislația prevede în mod imperativ informarea bănuitului despre acuzațiile aduse și drepturile procesuale în 5 zile, nu se conciliază cu principiile de drept ale unui proces echitabil.

Totodată consideră că, există dubii rezonabile cu privire la vinovăția inculpatului Arman Ion, or, un act legal întocmit de un specialist atestă lipsa aflării în ziua de 17 februarie 2024 a numitului Arman Ion în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Susține că, în speța prin probele administrate s-a stabilit că inculpatul Arman Ion nu a săvârșit fapta penală incriminată. În cazul din speță se atestă temeiuri de achitare a inculpatului Arman Ion și anume cel prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 1) din Cod de procedură penală, și anume că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii. Inculpatul Arman Ion nu a recunoscut vina și a comunicat că, pe data de 17 februarie 2024 nu a consumat băuturi alcoolice.

Invocă apărarea că, potrivit procesului-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024 întocmit de medicul narcolog Manolova Aliona din cadrul IMSP Spitalul Raional Cahul, în rezultatul examinării medicale s-a constatat că, Arman Ion se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, și nicidecum nu grad avansat. Proba respectivă nu a fost combătută de partea acuzării, și nu au fost invocate careva argumente plauzibile, care pot pune la îndoială rezonabilă acest proces-verbal.

Din considerente expuse consideră că, recursul declarat urmează să fie admis în sensul cum a fost formulat.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 68, 400-419 din Cod de procedură penală.

Recursul avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025.

Tot la data de 16 februarie 2026, avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion, a depus cerere de recurs împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025, prin care a solicitat:

Admiterea recursului.

Casarea Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025, prin care au fost respinse cererile apărării privind dispunerea și efectuarea expertizei informaționale asupra fișierilor imprimate pe suportul optic format DVD-R recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 20 martie 2024 și cererea apărării privind dispunerea efectuării expertizei medico-legale toxicologice asupra sângelui de pe eprubeta nr. 2 ridicată la 17 februarie 2024 de la Arman Ion.

Admiterea cererilor formulate în interesele lui Arman Ion, cu dispunerea și efectuarea expertizelor solicitate.

În argumentarea recursului a invocat că, în ședința preliminară apărarea a solicitat efectuarea a două expertize și anume – expertizei informaționale asupra înregistrărilor video de pe DVD-R recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 20 martie 2024 cu înaintarea către expert a următoarelor întrebări: sunt valabile fișierele imprimate pe suportul optic DVD-R

pentru efectuarea expertizei?; sunt careva indici de modificare a fonogramei în procesul sau după efectuarea înregistrării acestora pe disc?.

Prin a doua cerere s-a solicitat dispunerea efectuării expertizei medico-legale toxicologice asupra sângelui de pe eprubeta nr. 2 ridicată la 17 februarie 2024 de la Arman Ion, cu formularea întrebărilor: ce grupă de sânge este în eprubeta nr. 2, ridicată la 17 februarie 2024 și dacă îi aparține lui Arman Ion?; dacă în sângele din eprubeta nr. 2, care a fost ridicat la 17 februarie 2024 se conține alcool etilic, dacă da, în ce concentrație de alcool exprimată în mg/l?.

Prin Încheierea din 27 octombrie 2025, cererile apărării privind efectuarea expertizelor au fost respinse.

Consideră Încheiere ilegale, iar prin respingerea cererilor apărării rezultă că, în proces penal au fost admise probe proveniența cărora nu este cunoscută, or, nu au fost stabilite datele cum înregistrările video au fost transcrise pe disc și anexate la dosar.

În ceea ce ține de solicitarea privind efectuarea unei expertize toxicologice, consideră că această solicitare era una perfect întemeiată, iar prin respingerea cererilor apărării i s-a încălcat dreptul de a administra probe în propria cauză. Totodată notează că, prevederile legale care guvernează procedura de dispunere și de efectuare a expertizei, nu instituie nici un termen pentru solicitarea efectuării acesteia.

Susține că, conform procesului-verbal de examinare a obiectului din 27 februarie 2024, înregistrările video au fost examinate în lipsa unui specialist, ceea ce contravine prevederilor art. 118 alin. (5) din Cod de procedură penală. La caz, în opinia apărării există dubii rezonabile că în cadrul fixării înregistrărilor video pe suport CD, acestea au fost divizate în părți, fiind respectiv deteriorate și nu reflectă toate circumstanțele din 17 februarie 2024.

Mai mult ca atât, potrivit ordonanței de ridicare și procesului-verbal de ridicare din 27 februarie 2024, prin care de la Armanu Pavel a fost ridicat DVD-R, în cadrul vizionării s-a stabilit că înregistrările video au fost salvate pe data de 23 februarie 2024. De aici rezultă că, înregistrările video nu sunt create pe data de 17 februarie 2024.

De asemenea, ridicarea înregistrărilor video s-a efectuat prin două acte procesuale distincte și anume, proces-verbal de constatare a faptei din 17 februarie 2024 cu mențiunea despre anexarea înregistrării video, iar ulterior prin proces-verbal de ridicare din 27 februarie 2024. În situația în care, înregistrările video au fost efectuate la data de 17 februarie 2024, nu avea cum data creării fișierilor să fie ulterioară datei de 17 februarie 2024.

Consideră că, la caz nu poate fi reținut ca buletin de analiza nr. 7/10/17/02/2024, conform căruia în sângele lui Arman Ion a fost stabilită concentrația de alcool de 2,48 g/l, deoarece a fost obținută cu încălcarea prevederilor art. 142-145 din Cod de procedură penală.

Susține că, conform procesului-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024 al examinării medicale de constatare a faptului consumului de alcool, stării de ebrietate și naturii ei, contrar prevederilor pct. 10 subpct. 1 din Ordin nr. OMSMPS30/2019 din 11 ianuarie 2019 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, potrivit căruia pentru determinarea alcoolemiei se recoltează consecutiv 2 (două) probe de sânge din venă, fiecare probă conținând câte 10 ml de sânge, nu a fost menționat că de la Arman Ion au fost colectate două probe de sânge. Prin urmare apărarea consideră că, există dubii rezonabile dacă sângele supus investigației este a lui Arman Ion sau a altei persoane.

De asemenea susține că, buletinul sus menționat vine în contradicție cu o altă concluzie și anume proces-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024, în care medicul narcolog Manolova Aliona

din cadrul IMSP Spitalul Raional Cahul, a constatat că Arman Ion se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, și nicidecum nu grad avansat.

Astfel existența de două concluzii diferite impunea direct necesitatea efectuării expertizei toxicologice solicitate.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 68, 313, 437, 449 din Cod de procedură penală.

Recursul inculpatului Arman Ion.

La data de 18 februarie 2026, inculpatul Arman Ion a declarat recurs împotriva sentinței primei instanțe, prin care a solicitat:

Admiterea recursului;

Casarea totală a sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 ianuarie 2026, prin care a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal și condamnat la o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport;

Casarea Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central privind solicitarea unui avocat din cadrul CNAJGS OT Cahul, privind acordarea asistenței juridice garantată de stat, ca fiind ilegală;

Înlăturarea avocatului Ciudin Vitalie de la participarea la examinarea cauzei penale, conform cererii depuse în cadrul ședinței de judecată;

Rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă restituirea cauzei penale la rejudecare în prima instanță, Judecătoria Cahul, în alt complet de judecată.

Argumentele recursului inculpatului Arman Ion.

În motivarea recursului a invocat că, prima instanță greșit a constatat vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal, iar hotărârea atacată nu cuprinde motive pe care se întemeiază soluția. Totodată, s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege și au fost greșit individualizate în raport cu prevederile VII din Partea generală din Codul penal, ceea ce în conformitate cu art. 444 alin. (1) pct. 2), 6), 9) din Cod de procedură penală reprezintă temeiuri pentru declararea recursului.

Consideră că, prima instanță greșit a analizat și a apreciat probele prezentate de acuzatorul de stat, și a constatat vinovăția sa fără un suport probatoriu.

Susține că, în cadrul examinării cauzei penale instanța de fond i-a încălcat drepturile fundamentale, prin neexaminarea plângerilor depuse de avocatul Mîțăblîndă Sergiu la finisarea urmăririi penale. Or, avocatul Mîțăblîndă Sergiu a depus mai multe plângeri după cum urmează: la data de 18 aprilie 2024 prin care a solicitat anularea ordonanței de punere sub învinuire din 29 martie 2024 și procesului-verbal de audiere în calitate de învinuit din 03 aprilie 2024; la data de 18 aprilie 2024 prin care a solicitat anexarea în original a următoarelor acte – certificatul nr. 34/17-7449 din 08 noiembrie 2023 eliberat de către comisar-șef Spânu Piotr, buletinului de verificare metrologică C0604230 a analizatorului a concentrației de etanol Alcotest 6820 nr. ARLB-0490, precum și să prezinte suplimentar informație de la Inspectoratul General de Poliție, dacă comisar-șef Spînu Piotr a frecventat și a fost atestat în calitate de formator de către reprezentantul oficial al producătorului analizatorului respectiv și perioada acestor cursuri; la data de 18 aprilie 2024 prin care s-a solicitat efectuarea expertizei judiciare toxicologice asupra sângelui pe eprubeta nr. 2 ridicată la 17 februarie 2024 de la el, pentru a fi puse următoarele întrebări – ce grupă de sânge este în eprubeta nr. 2 ridicată la 17 februarie 2024 și dacă aparține lui Arman Ion și dacă în sângele din eprubeta nr. 2, care a fost ridicat la

17 februarie 2024 se conține alcool etilic și dacă da, care este concentrația de alcool exprimată în mg/l.

Susține că, procurorul în ordonanța de punere sub învinuire și în partea dispozitivă a rechizitoriului, în coraport cu probele examinate în instanța de fond au fost stabilite neconcordanțe și anume, în ordonanța de punere sub învinuire procurorul a indicat că pentru testarea alcoolscopică s-a folosit aparatul de tip Drager Alcotest 6820, iar din înregistrarea video colaboratorul poliției avea în mână un aparat neidentificat și mușțiucul deja era amplasat în aparat.

Totodată, susține că nu a fost menționat prin care probă a fost demonstrat faptul că el deține permis de conducere. Or, potrivit informației prezentate de SÎT CCA Cahul din 22 februarie 2024, permisul de conducere nr. ***** din 09 aprilie 2010 pe numele său cu categoriile admise A, B este expirat. La materialele cauzei penale s-a anexat copia a unui permis de conducere eliberat de autoritățile Belgiei pe numele lui Armanov Ivan cu categoriile admise AM, A1, A2, A, B valabil până la 25 decembrie 2025. Consideră că, organul de urmărire penală urma să verifice legalitatea actului dat, și în lipsa acestei verificări învinuirea înaintată este una formală, fiind astfel încălcat dreptul de apărare al său.

De asemenea consideră că, prima instanță eronat a pus la baza sentinței de condamnare buletin de analiza nr. 7/10/17/028/2024 eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, potrivit căruia în sângele sale a fost stabilită concentrația de alcool în mărime de 2,48 g/l. Or, potrivit procesului-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024 contrar prevederilor pct. 10 subpct. 1 din Ordin nr. OMSMPS30/2019 din 11 ianuarie 2019 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, potrivit căruia pentru determinarea alcoolemiei se recoltează consecutiv 2 (două) probe de sânge din venă, fiecare probă conținând câte 10 ml de sânge, nu a fost menționat că de la el au fost colectate două probe de sânge.

Mai mult ca atât, conform conținutului buletinului de analiză nr. 7/10/17/02/2024 eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, nu este indicat că medicul șef laborator Rotari Victor, a fost preîntâmpinat de răspunderea penală conform art. 312 din Cod penal, pentru concluzie greșită.

Totodată, în cadrul examinării cauzei penale instanța de fond i-a încălcat drepturile fundamentale, prin emiterea încheierii de solicitare desemnării avocatului din cadrul Oficiului Teritorial Cahul al CNAJGS, deoarece conform materialelor cauzei penale la dosar deja a fost anexat mandatul avocatului Soltan Vasile, eliberat în urma încheierii contractului de asistență juridică.

Notează că, conform procesului-verbal al ședinței de judecată ședința de judecată a fost amânată la cererea motivată a avocatului Soltan Vasile și prima instanță până a emite încheiere cu privire la solicitarea avocatului din oficiu, nu a amânat ședința de judecată pentru a acorda lui posibilitate să se angajeze alt avocat, încălcând astfel dreptul la apărare.

De asemenea invocă că, la judecarea cauzei prima instanță nu a luat în considerație faptul că, anterior nu a fost judecat, la locul de trai este caracterizat pozitiv, infracțiunea săvârșită face parte din categoria infracțiunilor ușoare și anterior nu a comis contravenții din domeniul transportului. Consideră că, aceste circumstanțe permis aplicarea în privința lui a prevederilor art. 79 din Cod penal, pentru aplicarea unei pedepse mai blânde și înlăturarea pedepsei complementare cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Din aceste considerente consideră că, recursul declarat de el urmează să fie admis.

În drept, recursul a fost întemeiat pe prevederile art. art. 66 alin. (2) pct. 27), 437 alin. (2), (3), 438 alin. (2), 444 alin. (1) pct. 2), 6) și 9), 449 alin. (1) pct. 2) lit. c), d) din Cod de procedură penală.

Termenul de depunere a recursului.

Conform art. 439 alin.(1) Cod de procedură penală, *termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.*

Lucrările dosarului atestă că prima instanță a pronunțat sentința judecătorească în ședința de judecată din 30 ianuarie 2026, cu participarea părților și potrivit recipisei anexate a fost înmânată participanților la proces copia sentinței. (f/d 187):

Recursurile declarate de avocatul Soltan Vasile și avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion, au fost depuse pe data de 16 februarie 2026, din care considerente se atestă că au respectat termenul legal pentru declararea recursului.

Inculpatul Arman Ion a declarat recurs pe data de 18 februarie 2026, din ce rezultă că recursul a fost declarat peste termen prevăzut de lege.

Procedura în fața instanței de recurs.

Conform art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces.*

Participanții au fost notificați despre data examinării cauzei și le-a fost oferit dreptul pentru depunerea referinței.

Referința din numele procurorului în Procuratura de Circumscripție Sud, Calendari Dumitru.

La data de 15 aprilie 2026, procuror în Procuratura de Circumscripție Sud, Calendari Dumitru a depus referință la recursurile declarate, solicitând respingerea recursurilor declarate de avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului și avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului ca nefondate și respingerea recursului inculpatului Arman Ion ca fiind depus peste termen.

În motivarea referinței a invocat că, avocatul Ciudin Vitalie declarând recurs în interesele inculpatului, în drept, a invocat motive de drept ce țin de judecarea apelului și nu a indicat nici un temei din cele prevăzute de art. 444 din Cod de procedură penală pentru declararea recursului.

Avocatul Soltan Vasile ca temei pentru recurs a invocat prevederile art. 444 alin. (1) pct. 6), 7) din Cod de procedură penală, însă procurorul consideră că critica sentinței prin prisma constatării vinovăției și achitarea inculpatului trebuie să fie examinat conform art. 444 alin. (1) pct. 7) din Cod de procedură penală, ce ar face prevederile din art. 444 alin. (1) pct. 6) inaplicabile.

În recursurile declarate, apărătorii au invocat că prin testarea alcoolscopică și prelevarea mostrelor de sânge, Arman Ion a fost recunoscut în calitate de bănuit și înaintarea învinuirii a avut loc cu depășirea termenului legal. Însă, testarea alcoolscopică și acțiunile de prelevare a mostrelor de sânge au fost efectuate de către agentul de constatare în etapa înainte pornirii urmăririi penale.

Consideră că, este neîntemeiată poziția apărării că organul de constatare trebuie să fie asimilat cu organul de urmărire penală atât în atribuții procesuale, cât și în actele procedurale întocmite, deoarece sunt două organe diferite care întocmesc actele de procedură proprii în temeiul diferitor legi. Totodată susține procurorul că, apărarea nu a contestat actele și acțiunile agentului de constatare care au fost îndeplinite până la pornirea urmăririi penale.

Apărarea invocă că, în privința inculpatului Arman Ion a fost aplicată măsura preventivă de înlăturare de la conducerea vehiculului, fiind întocmit proces-verbal privind înlăturarea de la conducerea vehiculului. Însă, acest proces-verbal a fost întocmit în conformitate cu prevederile Codului contravențional, ca o măsură de constrângere potrivit legii contravenționale. Susține că, calitatea de bănuit se atribuie prin trei acte procesuale indicate în art. 63 din Cod de procedură penală, și la caz nu se constată încălcarea termenului pentru înaintarea învinuirii.

Avocatul Ciudin Vitalie a depus și o cerere de recurs prin care a solicitat casarea încheierii din 27 octombrie 2025 privind respingerea cererii de dispunerea expertizei tehnico-științifice și medico-legale toxicologice. Însă, reieșind din faptul că apărarea nu a înaintat obiecții la modul de administrare a probelor cu înregistrarea video ți rezultatele concentrației alcoolului în aer expirat și în sângele lui Arman Ion. Totodată, apărarea nu a prezentat alte date cu o altă concentrare a alcoolului diferită de cele constatate, respectiv argumentele avocatului Ciudin Vitalie sunt neîntemeiate. Mai mult ca atât, în cazul în care inculpatul a solicitat înlăturarea avocatului Ciudin Vitalie din proces și exprimă dezacordul cu poziția acestuia, consideră că recursul avocatului Ciudin Vitalie este practic retras de către condamnatul Arman Ion.

În ceea ce privește recursul inculpatului Arman Ion consideră că, acesta a fost depus peste termen prevăzut de lege, fiind depus pe 18 februarie 2026 și inculpatul nu a solicitat repunerea în termen a recursului. Or, sentința a fost pronunțată pe data de 30 ianuarie 2026 și a fost publicată pe portalul instanței de judecată pe aceeași dată, iar recursul a fost depus de inculpat abia la data de 18 februarie 2026.

Aprecierea instanței de recurs.

Conform art. 448 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror probe noi prezentate în instanța de recurs.*

Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Completul de judecată, examinând materialele cauzei penale, cercetând legalitatea și temeinicia sentinței atacate prin prisma motivelor formulate în recursul declarat, verificând probele administrate de către instanța de fond, apreciindu-le din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, respectând prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, călăuzindu-se de lege și de intima convingere, conchide asupra admiterii recursurilor declarate de avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului și avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe, în latura penală în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri, prin care inculpatul Arman Ion să fie liberat de pedeapsa penală stabilită, din următoarele considerente și totodată de a respinge recursul avocatului Ciudin Vitalie împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025.

Conform art. 449 alin. (1) pct. 2), lit. b) din Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.*

Analizând lucrările cauzei, Completul de judecată notează că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul Arman Ion, a comis infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței,

concludenții, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Astfel, Completul de judecată reține, că vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin. (1) din Cod penal se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

Declarațiile martorului Tataru Igor care fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță a declarat că, în luna februarie activa în cadrul Direcției Patrulare „Sud" a Inspectoratului Național de Securitate Publică. La 17 februarie 2024 a fost implicat în serviciu împreună cu colegul Armanu Pavel. În timpul patrulării, pe str. Ștefan cel Mare din mun. Cahul, din cauza vitezei excesive a fost stopat mijlocul de transport de model „Carnival" la volanul cărui s-a stabilit a fi cet. Arman Ion. În timpul verificării actelor de la conducătorul auto s-a simțit un miros specific de alcool, la alte semne de ebrietate nu a atras atenția. Admite că inculpatul a prezentat un permis de conducere a altui stat. Persoana a fost supusă testării cu aparatul „Drager" și rezultatul a fost peste norma admisibilă. Arman Ion nefiind de acord cu rezultatul obținut, a solicitat prelevarea mostrelor biologice. Astfel, inculpatul a fost condus la Spitalul raional Cahul unde au fost prelevate mostre de sânge. Au fost colectate două probe de sânge. Nu cunoaște gradul de alcoolemie stabilit la spital și dacă persoana a obiectat la acțiunile medicilor. Toate acțiunile petrecute au fost înregistrate video dar nu-și amintește de către cine au fost fixate și cu ce mijloc tehnic. Admite că momentul încălcării a fost fixat cu camera de bord. Pentru încălcarea regulilor de circulație rutieră, șoferul nu a fost documentat. A explicat că procesul-verbal de colectare a probelor de sânge este întocmit de medici. Sarcina lor constă în doar eliberarea îndreptării la spital. Admite că în incinta spitalului au fost efectuate înregistrări video. A menționat că a fost instruit la testarea cu aparatul „Drager". Nu-și amintește dacă în automobil mai erau alte persoane. Automobilul a fost predat sub recipisă fratelui inculpatului, deoarece ultimul a fost înlăturat de la conducere. A explicat că potrivit legii nu sunt obligați să asigurare prezența martorilor la procedura de testare a persoanei (f/d 139-140);

Declarațiile martorului Armanu Pavel, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond a declarat că, la acel moment era angajat în calitate de ofițer al Serviciului de Patrulare Cahul-Taraclia-Vulcănești. La data de 17 februarie 2024 s-a aflat în serviciu împreună cu colegul Tataru Igor. Aproximativ pe la orele 16:30, patrulând prin mun. Cahul, pe str. Ștefan cel Mare au stopat un mijloc de transport de model „Kia", numărul de înmatriculare nu-și amintește, la volanul căruia s-a stabilit Arman Ion. Nu-și amintește motivul stopării. În rezultatul verificării actelor și discuției de la conducătorul s-a simțit miros specific de alcool. I-a fost propus să treacă testarea alcoolscopică pentru stabilirea stării de ebrietate. În rezultatul testării efectuate a fost stabilit rezultatul final 0,92 mg/l vapori în aerul expirat. Nu-și amintești cine a testat persoana însă ambii dețineau certificate ce-i oferea dreptul la testarea cu aparatul „Drager". Cu rezultatul Arman Ion nu a fost de acord, solicitând colectate mostre de sânge. Nu-și amintește dacă Arman Ion a comunicat motivul de ce nu era de acord cu rezultatul testării. Împreună s-au deplasat la Spitalul raional Cahul, unde lui Arman Ion i-au fost colectate probe de sânge. Nu cunoaște rezultatele probei de sânge. Nu-și amintește comportamentul inculpatului în momentul prelevării mostrelor de sânge. Conducătorul a fost înlăturat de la conducerea mijlocului de transport, acesta fiind dat sub recipisă unui prieten sau rudei inculpatului. Arman Ion a semnat toate actele întocmite. Momentul stopării mijlocului de transport și testarea conducătorului au fost înregistrate video cu camera de la bordul mașinii de serviciu. A fost prezent în momentul testării și a semnat procesul-verbal, dar nu-și amintește dacă a semnat procesul-verbal cu privire la înlăturarea persoanei de la conducerea mijlocului de transport. Admite că a înregistrat cele

întâmplate cu telefonul personal și de la el a fost ridicat suportul optic cu înregistrări video. Nu-și amintește dacă în momentul ridicării înregistrărilor au participat și alte persoane (f/d 137-138);

Declarațiile martorului Arman Eduard, care fiind audiat în ședința de judecată în prima instanță a declarat că, anul trecut, adică în 2024 a fost sunat de Arman Ion care i-a comunicat să vină după automobilul său deoarece a fost stopat de colaboratorii serviciului de patrulare. Agentul constatator l-a întrebat dacă deține permis de conducere și i-a spus să urce la volan, deoarece Arman Ion era servit. A semnat un act și apoi au plecat la Spitalul raional Cahul. Nu a asistat la examinarea medico-legală a lui Arman Ion, era afară. După examinare au plecat acasă. A explicat că în acea seara era atât de stresat că nu a observat dacă Arman Ion era servit (f/d 141).

La fel vinovăția inculpatului Arman Ion, rezultă din coroborarea mijloacelor materiale de probă, administrate la faza de urmărire penală și cercetate nemijlocit în cadrul judecării cauzei penale, după cum urmează:;

- **Proces-verbal cu privire consemnarea celor constatate din 19.02.2024** înregistrată în R-1 al IP Cahul sub nr. 109 la data de 19.02.2024./f/d 3/;

- **Proces-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 17.02.2024**, potrivit căruia la data de 17.02.2024, aproximativ ora 16:35 min. în mun. Cahul str. Ștefan cel Mare a fost stopat mijlocul de transport de model „Kia Carnival" cu numărul de înmatriculare *****, în timpul verificării actelor de la conducătorul automobilului Arman Ion, s-a simțit un miros puternic de alcool. Fiind utilizat mijlocul tehnic „Drager 6820", s-a stabilit rezultatul testării 0,92 mg/l vapori de alcool în aerul expirat. Conducătorul automobilului Arman Ion, personal prin înscris autentic, a declarat că nu este de acord cu rezultatul Drager și dorește să fie prelevate mostre de sânge./f/d 5/;

- **Proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 17.02.2024** potrivit căruia conducătorul Arman Ion a fost înlăturat de la conducerea vehiculului „Kia Carnival" cu numărul de înmatriculare ***** în temeiul conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate./f/d 6/;

- **Actul eliberat de către Alcotest 6820, „Drager", nr. 1350 din 17.02.2024**, ora 16:40, potrivit căruia concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Arman Ion este de 0,92 mg/l./f/d 8/;

- **Proces-verbal nr. 10 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei din 17.02.2024**, potrivit căruia de la conducătorul Arman Ion au fost prelevate mostre de sânge./f/d 12-13/;

- **Proces verbal de examinare a documentelor din 27.02.2024**, potrivit căruia au fost examinate procesul verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 17.02.2024 și actul eliberat de către Alcotest 6820, „Drager", nr. 1350 din 17.02.2024, anexate la cauza penală prin ordonanța din 27.02.2024./f/d 17-18/;

- **Proces-verbal de ridicare din 27.02.2024** prin care a fost ridicat de la Armanu Pavel, un suport optic de model DVD-R în care se conține trei fișiere video./f/d 28-29/;

- **Pachet nr.1** în care este împachetat un suport de tip DVD-R./f/d 31/;

- **Proces-verbal de examinare din 27.02.2024**, potrivit căruia a fost examinate trei fișiere video stocate pe un suport DVD-R ridicat de la Armanu Pavel. Potrivit înregistrărilor video, s-a stabilit că conțin momentul stopării mijlocului de transport de model „Kia Carniva" cu numărul de înmatriculare ***** condus de către Arman Ion, nemijlocit momentul procedurii de testare cu aparatul „Drager" a conducătorului Arman Ion și procedura de prelevare a probelor biologice de la conducătorul Arman Ion./f/d 32-34/;

- **Buletin de analiză nr-7/10/17/02/2024 eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie**, potrivit căruia rezultatul examinării analizei de sânge la determinarea alcoolemiei pentru cetățeanul Arman Ion, d.n., 1978, prelevarea probei la IMSP SR Cahul la 17.02.2024, ora 17:30, s-a stabilit concentrația de alcool în sânge de 2,48 g/l./f/d 35/;

- **Informația SÎT CCA Cahul din 22.02.2024** potrivit căruia Arman Ion deține permis de conducere nr. ***** din 09.04.2010 cu categoriile admise A, B, expirat./f/d 39/;

- **Copia permisului de conducere eliberat de către autoritățile Belgiei, pe numele Armanov Ivan**, d.n. 16.07.1978, cu categoriile admise, AM, A1, A2, A, B, valabil până la 25.12.2025./f/d 46/.

Probe noi la examinarea cauzei în instanța de recurs nu au fost administrate.

Completul de judecată atestă, că prima instanță, respectând normele de procedură penală, a constatat și apreciat corect circumstanțele de fapt și de drept, raportând circumstanțele constatate la prevederile legii penale, apreciază ca fiind întemeiată concluzia instanței de fond, precum că inculpatul Arman Ion este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin.(1) Cod penal (în redacția Legii nr. 311 din 26 octombrie 2023 în vigoare din 24 noiembrie 2023).

Or, în conformitate cu art. 8 din Codul penal, *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

În conformitate cu art. 384 din Cod de procedură penală, *instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.*

În conformitate cu art. 389 alin. (1) din Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.*

Iar potrivit art. 385 alin. (1) din Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă; dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; ce trebuie să se facă cu corpurile delicte; dacă urmează să fie aplicată confiscarea specială sau confiscarea extinsă; cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie.*

Potrivit art. 6 alin. (1), (2) din Codul penal, *persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.*

Răspunderii penale și pedepsei penale este supusă numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea penală.

Conform art. 51 alin. (1), (2) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.*

Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 113 alin. (1) (2) din Codul penal, *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

La momentul judecării cauzei și pronunțării sentinței instanța de fond corect a calificat fapta ca fiind o infracțiune în baza art. 264^1 alin. (1) din Cod penal (în redacția legii la data săvârșirii infracțiunii), conform indicilor calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.*

Instanța de recurs constată că probele prezentate în sprijinul învinuirii, care au fost cercetate în cadrul judecării cauzei în prima instanță și verificate în instanța de recurs, confirmă vinovăția inculpatului Arman Ion în săvârșirea infracțiunii imputate. Instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția lui Arman Ion în săvârșirea infracțiunii menționate, punând la baza sentinței de condamnare probele testimoniale și mijloacele materiale de probă.

Completul de judecată constată că, fapta penală a fost săvârșită de către inculpatul Arman Ion la data de 17 februarie 2024, adică până la intrarea în vigoare a modificărilor din 07 septembrie 2024. Astfel, prima instanță corect a constatat că acțiunile inculpatului Arman Ion urmează să fie examinate în raport cu prevederile art. 264^1 alin. (1) din Cod penal în redacția Legii nr. 138 din 19 iulie 2018, în vigoare din 14 decembrie 2018.

Completul de judecată menționează că, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal, îl reprezintă relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Latura obiectivă al infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. 1) din Cod penal are următoare structură – fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; mijlocul de săvârșire a infracțiunii – mijlocul de transport.

Subiectul infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal, este persoana fizică care a atins vârsta de 16 ani la momentul săvârșirii infracțiunii, care este conducător al mijlocului de transport și deține permisul de conducere a mijloacelor de transport.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art. 264^1 alin. (3) din Cod penal, s-a materializat prin intenție directă a inculpatului Arman Ion de a conduce mijlocul de transport în stare de ebrietate cu grad avansat.

Conform art. 134^{12} alin. (3) din Cod penal, *prin stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l și mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l și mai mult.*

Completul de judecată indică că, potrivit pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 357 din 13 mai 2009, *conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere;*

Completul de judecată consideră că, la caz vinovăția inculpatului Arman Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal a fost demonstrată pe deplin prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și examinate în cadrul judecării cauzei penale în prima instanță.

Vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile martorilor Tataru Igor și Armanu Pavel, care au comunicat direct că inculpatul Arman Ion a condus mijlocul de transport și fiind stopat din cauza că se deplasa cu viteza excesivă, în timpul discuțiilor de la ultimul s-a simțit miros specific de alcool. I-a fost propus să fie testat la alcoolemie cu aparatul Drager, și în rezultatul testării la alcoolemie s-a constatat concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,92 mg/l. Inculpatul Arman Ion nu a fost de acord cu rezultatul testării la alcoolemie și a solicitat prelevarea mostrelor de sânge.

Totodată, declarațiile martorilor Tatau Igor și Armanu Pavel coroborează cu alte probe administrate în cadrul urmăririi penale și examinate la judecarea cauzei penale, care la fel demonstrează vinovăția inculpatului Arman Ion în săvârșirea infracțiunii incriminate în actul de învinuire.

Completul de judecată invocă jurisprudența CtEDO în cauza Coroi vs R. Moldova, 15 martie 2011, în care Curtea a constatat că, având în vedere faptul că fondul cauzei a fost examinat în mod corespunzător de către prima instanță și că hotărârea acesteia este motivată suficient, precum și având în vedere natura motivelor invocate de reclamant în cererea sa de recurs, Curtea nu consideră că respingerea recursului fără o motivare detaliată constituie o violare a cerințelor articolului 6 § 1 al CtEDO.

Prin urmare, argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de apel, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. *(Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*) Astfel, Completul de judecată menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Prin urmare, Completul de judecată consideră că prima instanță corect a analizat probele prezentate de acuzarea în sensul constatării vinovăției inculpatului Arman Ion și pentru a nu

admite repetări inutile în ceea ce ține de existența faptei infracționale și vinovăția inculpatului, Completul de judecată constată că aceste chestiuni au fost corect stabilite de prima instanță, fiind bazate pe probe pertinente și concludente.

Cu privire la recursul avocatului Soltan Vasile în interesele inculpatului Arman Ion.

Completul de judecată consideră că, argumentele din recursul avocatului Soltan Vasile în interesele inculpatului cu privire la nevinovăția acestuia și, despre existența temeiurilor de încetare a procesului penal, sunt nefondate și urmează să fie respinse, din următoarele considerente.

Primul argument invocat de apărător este faptul că, acuzarea nu a prezentat probe care să demonstreze vinovăția inculpatului Arman Ion în săvârșirea infracțiunii imputate. Aici, apărătorul a menționat că, la întocmirea procesului-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024 al examinării medicale de constatare a faptului de consum de alcool, stării de ebrietate și naturii ei, contrar prevederilor pct. 10 din Ordinul nr. OMSMPS30/2019 din 11 ianuarie 2019 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, nu s-a menționat că de la Arman Ion au fost recoltate cele două probe de sânge din venă și cantitatea de ml. De asemenea, apărătorul a invocat că în urma examinării medicale s-a constatat că inculpatul Arman Ion era în stare de ebrietate cu grad minim și respectiv sunt dubii dacă sângele supus investigației aparține inculpatului.

Completul de judecată consideră că, neindicarea în proces-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024 al examinării medicale de constatare a faptului de consum de alcool, stării de ebrietate și naturii ei a faptului că de la inculpatul Arman Ion au fost colectate două probe de sânge din venă și cantitatea sângelui așa cum prevede pct. 10 din Ordinul nr. OMSMPS30/2019 din 11 ianuarie 2019 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora, nu poate servi ca temei pentru adoptarea soluției de achitare a inculpatului. Or, potrivit procesului-verbal de examinare a obiectului din 27 februarie 2024, prin care a fost examinată înregistrarea video cu prelevarea mostrelor de sânge de la Arman Ion, din înregistrarea video rezultă că lucrătorul medical îi explică lu Arman Ion procedura de colectare a mostrelor de sânge, îl colectează proba de sânge după care o introduce în eprubetă, pentru a fi expediată la Dispensarul Republican de Narcologie. Astfel rezultă că, inculpatului Arman Ion i-a fost explicată procedura de colectare a mostrelor de sânge, și ultimul nu a invocat careva obiecții față de procedura de testare. De asemenea, din înregistrarea video rezultă că mostre de sânge ale inculpatului Arman Ion au fost în prezența acestuia puse în eprubetă, ceea ce exclude faptul transmiterii către analiza a sângelui unei altei persoane. Nici la finalizarea urmăririi penale, potrivit procesului-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală învinuitului și apărătorului acestuia din 12 aprilie 2024, Arman Ion și avocatul acestuia nu au invocat careva obiecții referitor la procedura de examinare medicală, și careva încălcări a procedurii de recoltare a mostrelor de sânge deși nu au fost limitați în acest drept. Mai mult ca atât, prevederile pct. 10 din Ordinul nr. OMSMPS30/2019 din 11 ianuarie 2019 cu privire la recoltarea și analiza probelor biologice pentru stabilirea alcoolemiei, consumului de droguri și de alte substanțe psihotrope, de medicamente cu efecte similare acestora la care face trimitere apărător, stabilesc procedura de recoltare a probelor de sânge și nu stipulează indicarea obligatoriu în proces-verbal de examinare medicală a datelor că au fost recoltate două probe de sânge și cantitatea recoltată. Prevederile respective stabilesc doar procedura de recoltare a probelor, care la caz a fost respectată și nu a fost obiectată de inculpatul la momentul efectuării acesteia. Faptul că, în

proces-verbal de examinare medicală nr. 10 din 17 februarie 2024 al examinării medicale de constatare a faptului de consum de alcool, stării de ebrietate și naturii ei s-a indicat că inculpatul Arman Ion se afla în stare de ebrietate cu grad minim, la fel nu poate fi temei pentru achitarea acestuia. Or, stabilirea gradului de ebrietate se efectuează prin examinarea medicală care este reglementată prin Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică, de testare antidrog și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16 aprilie 2009.

Potrivit pct. 27 din Regulamentul sus menționat, *starea de ebrietate se stabileşte conform criteriilor prevăzute în prezentul Regulament, confirmată prin rezultatul analizei de laborator a probelor biologice prelevate.*

Prin urmare rezultă în mod expres că, proba care confirmă faptul aflării conducătorului mijlocului de transport în stare de ebrietate și gradul acesteia sunt analize de laborator a probelor biologice prelevate. În cazul din speță, proba respectivă este Buletin de analiză nr-7/10/17/02/2024 eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, potrivit căruia rezultatul examinării analizei de sânge la determinarea alcoolemiei pentru cetățeanul Arman Ion, prelevarea probei la IMSP SR Cahul la 17.02.2024, ora 17:30, s-a stabilit concentrația de alcool în sânge de 2,48 g/l. Astfel, chiar și dacă in baza simptomelor clinice s-a stabilit că inculpatul vizibil este în stare de ebrietate alcoolică cu grad minim, totuși acest grad minim urmează să fie confirmat prin analize de laborator al probelor de sânge preluate, ceea ce la caz nu s-a demonstrat.

Astfel, aceste argumente ale apărătorului urmează să fie apreciate critic și respinse.

Un alt argument invocat de avocatul Soltan Vasile este faptul că, organul de urmărire penală a depășit termenul menținerii inculpatului Arman Ion în calitate de bănuit, și prin urmare învinuirea a fost înaintată în afara termenului legal. Avocatul consideră că, prin proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 17 februarie 2024 în privința inculpatului Arman Ion a fost aplicată măsura preventivă neprivativă de libertate prevăzută de art. 182^1 din Cod de procedură penală, și termenul de aflare în calitate de bănuit nu putea depăși 10 zile.

În conformitate cu art. 63 alin. (1) (1^1) din Cod de procedură penală, *bănuitul este persoana fizică sau juridică față de care există anumite probe că a săvârşit o infracţiune până la punerea ei sub învinuire. Persoana poate fi recunoscută în calitate de bănuit prin unul din următoarele acte procedurale, după caz: procesul-verbal de reţinere; ordonanța sau încheierea de aplicare a unei măsuri preventive neprivative de libertate; ordonanța de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit.*

Ordonanța de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi informația despre drepturile prevăzute la art. 64 se aduc la cunoştinţă în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuitul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta. În cazul în care există necesitatea dispunerii unor măsuri speciale de investigații în privința bănuitului, aducerea la cunoştinţă a ordonanței de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi a drepturilor sale se amână în baza ordonanței motivate a procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție pe o perioadă de 30 de zile, cu posibilitatea prelungirii motivate a perioadei până la 3 luni. În cazul infracțiunilor privind crima organizată, spălarea de bani, al infracțiunilor cu caracter terorist, al infracțiunilor de corupție și ale celor conexe actelor de corupție, termenul de amânare a aducerii la cunoştinţă poate fi prelungit până la 6 luni, la demersul procurorului, cu autorizarea judecătorului de instrucție. Fiecare prelungire a

termenului de amânare a aducerii la cunoştinţă a ordonanţei de recunoaştere a persoanei în calitate de bănuit şi a drepturilor sale nu poate depăşi 30 de zile.

Completul de judecată consideră că, este greșită poziția apărătorului că la caz în privința inculpatului Arman Ion prin proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 17 februarie 2024, a fost aplică măsura preventivă prevăzută de art. 182[1] alin. (1) din Cod de procedură penală – înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport. Prevederile art. 63 alin. (1) din Cod de procedură penală prevăd exhaustiv că, calitatea de bănuit în cazul invocat de apărare se dobândește în urma emiterii ordonanței de aplicare a măsurii preventive neprivative de libertate emisă de organul de urmărire penală, sau încheierea instanței de judecată. La caz, nu a fost adoptat nici un act din cele prevăzute de art. 63 alin. (1) din Cod de procedură penală, pentru a constata aplicarea măsurii preventive prevăzute de art. 182[1] alin. (1) din Cod de procedură penală. În cazul din speță, angajații poliției care au întocmit proces-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului din 17 februarie 2024 au acționat în calitate de agent constatator, conform prevederilor art. 273 din Cod de procedură penală, iar proces-verbal menționat a fost întocmit în conformitate cu prevederile legii contravenționale. Completul de judecată consideră că, este justă poziția din referința procurorului precum că, apărarea încearcă să asimileze pe organul de constatare cu organul de urmărire penală, faptul care este inadmisibil, deoarece Codul de procedură penală face o delimitare clară dintre aceste două organe și atribuțiile acestora.

Prin urmare, la caz nu a avut loc deținerea inculpatului Arman Ion în calitate de bănuit peste termenul prevăzut de lege, iar învinuirea a fost înaintată în termeni legali.

Din această perspectivă, Completul de judecată consideră că nu a fost admisă ingerința în dreptul inculpatului Arman Ion în dreptul de a nu fi urmărit de două ori pentru una și aceeași faptă, garantat de art. 22 din Cod de procedură penală.

Un alt argument invocat de avocatul Soltan Vasile este că, instanța de fond nu a stabilit care persoană a fost condamnată și care permis de conducere a fost anulat. În acest sens, avocatul a invocat că conform informației parvenite de la SÎT CCA Cahul din 22 februarie 2024, Arman Ion deține permis de conducere nr. ***** din 09 aprilie 2010 cu categoriile admise A, B, care este expirat. Totodată, la dosar este anexată copia neautentificată a permisului de conducere emis de autoritățile Belgiei, cu categoriile admise AM, A1, A2, A, B pe numele lui Armanov Ion, valabil până la 25 decembrie 2025.

Completul de judecată constată că, prin probele acumulate și examinate se atestă cu certitudine că anume inculpatul Arman Ion a condus în stare de ebrietate mijlocul de transport în cauză. Totodată, reieșind din declarațiile martorilor Tataru Igor și Armanu Pavel permisul de conducere eliberat de autoritățile Belgiei și copia căruia a fost anexată la dosar, a fost prezentat colaboratorilor de poliție însuși de inculpatul Arman Ion. Totodată, în cazul din speță se constată că inculpatul deține și cetățenia Bulgariei, faptul care se confirmă prin copia buletinului de identitate eliberat de autoritățile Bulgariei pe numele lui Armanov Ivan. Toate aceste circumstanțe nu sunt negate de partea apărării și de inculpat. Mai mult ca atât, însuși inculpatul a prezentat permis de conducere eliberat de autoritățile Belgiei emis pe numele Armanov Ivan și deci s-a prezentat că ar fi Armanov Ivan. Prin urmare, Completul de judecată consideră argumentele apărării invocate în acest sens unele neîntemeiate, or, în cadrul examinării cauzei s-a constatat prin probe concrete că inculpatul a condus automobilul în stare de ebrietate cu grad avansat, având asupra lui permis de conducere.

Din aceste considerente, argumentele din recursul declarat de avocatul Soltan Vasile în interesele inculpatului Arman Ion cu privire la nevinovăția acestuia și existența temeiurilor de încetare a procesului penal urmează să fie respinse ca nefondate.

Cu privire la recursurile avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion împotriva sentinței primei instanțe și încheierii din 27 octombrie 2025.

Completul de judecată consideră că, argumente din recursul declarat de avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion împotriva sentinței primei instanțe cu privire la nevinovăția inculpatului și existența temeiurilor de încetare a procesului penal, sunt nefondate și urmează să fie respinse, din următoarele considerente.

Completul de judecată constată că, avocatul Ciudin Vitalie în recursul său declarat împotriva sentinței primei instanțe, a invocat argumentul similar din recursul avocatului Soltan Vasile, cu privire la depășirea ținerii inculpatului Arman Ion în calitate de bănuit de către organul de urmărire penală și înaintarea învinuirii cu omiterea termenelor legali. Completul de judecată consideră necesar de a respinge argumentul respectiv, iar pentru a nu admite repetări inutile va reține motivele invocate la dezbaterea acestuia argument din analiza recursului avocatului Soltan Vasile.

De asemenea, avocatul Ciudin Vitalie în argumentarea recursului a invocat argumentul similar cu cel din recursul avocatului Soltan Vasile, precum că potrivit procesului-verbal proces-verbal nr. 10 din 17 februarie 2024 al examinării medicale de constatare a faptului de consum de alcool, stării de ebrietate și naturii ei, inculpatul Arman Ion se afla în stare de ebrietate cu grad minim și acuzarea nu a combătut proba respectivă. Completul de judecată invocă că, acest argument a fost analizat minuțios în cadrul expunerii asupra recursului avocatului Soltan Vasile, și la fel, pentru a nu admite repetări inutile, Completul de judecată va reține argumentele invocate în cadrul motivării poziției asupra recursului avocatului Soltan Vasile.

În ceea ce privește recursul avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025 prin care au fost respinse cererile apărării privind efectuarea expertizei informaționale și expertizei medico-legale toxicologice, Completul de judecată consideră că este nefondat și urmează să fie respins.

Completul de judecată constată că, la data de 18 aprilie 2024, avocatul Mîțăblîndă Sergiu în interesele inculpatului Arman Ion a depus cerere prin care a solicitat efectuarea a două expertize și anume – expertizei informaționale asupra înregistrărilor video de pe DVD-R recunoscut ca corp delict prin ordonanța din 20 martie 2024 cu înaintarea către expert a următoarelor întrebări: sunt valabile fișierele imprimate pe suportul optic DVD-R pentru efectuarea expertizei?; sunt careva indici de modificare a fonogramei în procesul sau după efectuarea înregistrării acestora pe disc?.

Prin a doua cerere s-a solicitat dispunerea efectuării expertizei medico-legale toxicologice asupra sângelui de pe eprubeta nr. 2 ridicată la 17 februarie 2024 de la Arman Ion, cu formularea întrebărilor: ce grupă de sânge este în eprubeta nr. 2, ridicată la 17 februarie 2024 și dacă îi aparține lui Arman Ion?; dacă în sângele din eprubeta nr. 2, care a fost ridicat la 17 februarie 2024 se conține alcool etilic, dacă da, în ce concentrație de alcool exprimată în mg/l?.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a respins cererea avocatului Mîțăblîndă Sergiu cu privire la efectuarea expertizei judiciare informaționale a CD cu înregistrările video a procedurii de testare alcoolscopică și procedurii de examinare medicale a inculpatului Arman Ion.

Conform art. 142 alin. (1), (2) din Cod de procedură penală, *expertiza se dispune în cazurile în care pentru constatarea, clarificarea sau evaluarea circumstanțelor ce pot avea importanță probatorie pentru cauza penală sânt necesare cunoștințe specializate în domeniul științei, tehnicii, artei, meșteșugului sau în alte domenii. Posedarea unor asemenea cunoștințe specializate de către persoana care efectuează urmărirea penală sau de către judecător nu*

exclude necesitatea dispunerii expertizei judiciare. Dispunerea expertizei judiciare se face, la cererea părților, de către organul de urmărire penală, procuror sau de către instanța de judecată, precum și din oficiu de către organul de urmărire penală sau procuror.

Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sânt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor. În acest caz, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată este obligată să remită instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară materialele necesare efectuării expertizei judiciare. Raportul de expertiză judiciară întocmit la cererea părților se prezintă de către parte organului de urmărire penală, procurorului sau instanței de judecată, se anexează la materialele cauzei penale și urmează a fi apreciat în coroborare cu alte probe. În cazul în care, reieșind din concluziile formulate de experți în rapoartele de expertiză judiciară anterioare, se constată inoportunitatea dispunerii expertizei judiciare solicitate de către părți, iar efectuarea unei alte expertize judiciare va condiționa tergiversarea procesului penal, organul de urmărire penală, procurorul sau instanța de judecată respinge cererea părților.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a constatat că argumentele invocate de apărarea nu sunt suficiente și nu sunt confirmate cu careva date, care ar putea să pună la îndoială autenticitatea înregistrărilor video. Completul de judecată consideră că, prima instanță corect a invocat că, faptul că înregistrările video sunt divizate și că data transcrierii acestora pe disc este ulterioară datei evenimentelor, nu demonstrează că au fost admise intervenții neautorizate asupra probei, sau modificării conținutului înregistrărilor. De asemenea, prima instanță corect a constatat că examinarea înregistrării video în lipsa unui specialist, nu demonstrează în mod automat inadmisibilitatea probei cu înregistrarea video în lipsa unor încălcări procesuale concrete. În cazul din speță, probe cu înregistrările video au fost acumulate cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală, fiind ridicate cu respectarea exigențelor legii procesuale penale, motivul din care Completul de judecată nu constată necesitatea efectuării expertizei informaționale.

Cu referire la argumentele privind casarea încheierii primei instanțe din 27 octombrie 2025 dispunerea efectuării expertizei medico-legale toxicologice asupra sângelui de pe eprubeta nr. 2 ridicată la 17 februarie 2024 de la Arman Ion, Completul de judecată notează că prima instanță corect a respins cererea dată și reține raționamentele primei instanțe precum că buletinului de analiză nr. 7/10/17/02/2024 prin care s-a stabilit o concentrație a alcoolului în sânge de 2,48 g/l /f.d.35/ constituie un act oficial întocmit de o instituție abilitată, nefiind prezentate probe care să ateste vreo alterare, substituire sau manipulare a probei biologice.

Completul de judecată notează că sunt întemeiate argumentele primei instanțe precum că, lipsa mențiunii în procesul-verbal a recoltării a două probe distincte, conform Ordinului OMSMPS nr. 30/2019, nu sunt de natură să genereze, prin ele însele, dubii rezonabile asupra apartenenței probei sau asupra veridicității rezultatului analizei. Eventualele omisiuni de redactare a actului medical nu echivalează automat cu nerespectarea efectivă a procedurii de recoltare și nu conduc, în absența altor indicii, la concluzia că proba ar aparține altei persoane.

Prin urmare, Încheierile primei instanțe din 27 octombrie 2025 sunt întemeiate și urmează să fie menținute.

Cu privire la recursul inculpatului Arman Ion.

Completul de judecată consideră că, recursul declarat de inculpatul Arman Ion urmează să fie respins ca fiind depus peste termen, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: recursul este depus peste termen.*

Conform art. 230 din Cod de procedură penală, *termene în procesul penal sânt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi efectuate acțiuni procesuale conform prevederilor prezentului cod.*

În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Dacă o măsură procesuală nu poate fi luată decât pe un termen prevăzut de lege, expirarea acestuia impune încetarea efectului acestei măsuri.

Conform art. 439 alin. (1) din Cod de procedură penală, *termenul de recurs împotriva hotărârilor pentru care legea nu prevede calea de atac a apelului este de 15 zile de la data pronunțării hotărârii.*

Completul de judecată constată că, sentința primei instanțe a fost pronunțată în ședința de judecată publică pe data de 30 ianuarie 2026 cu participarea părților, faptul care rezultă din proces-verbal al ședinței de judecată, care certifică prezența inculpatului în ședința de judecată (f/d 170).

De asemenea, potrivit recipisei, copia sentinței primei instanțe a fost înmânată inculpatului Arman Ion pe data de 30 ianuarie 2026 (f/d 187).

Astfel, termenul pentru depunerea recursului a început să curgă din data de 31 ianuarie 2026, având în vedere că data de 30 ianuarie 2026 era zi de vineri, și a expirat pe data de 16 februarie 2026 – data limita pentru depunerea recursului.

Potrivit ștampilei Judecătoriei Cahul, sediul Central aplicată pe recursul declarat, inculpatul Arman Ion a depus recurs pe data de 18 februarie 2026, din ce rezultă că a omis termenul de declarare a recursului cu 2 zile. În conținutul recursului declarat, inculpatul Arman Ion nu a invocat care au fost impedimente din care nu a respectat termenul de declarare a recursului, și nici nu a solicitat repunerea în termen a recursului.

Completul de judecată invocă că, potrivit jurisprudenței CtEDO respectarea cerințelor cu privire la admisibilitate constituie un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Rolul jucat de termenele de prescripție este de importanță majoră atunci când este interpretat Preambulul Convenției, care, în partea sa relevantă, declară preeminența dreptului parte a moștenirii comune a Statelor Contractante (hot. Dacia SRL vs. Moldova, din 18 martie 2008 § 75).

Curtea a reiterat principiul interpretării de către instanțele judecătorești a prevederilor cu caracter procedural, cum ar fi termenul de prescripție pentru inițierea acțiunilor judecătorești și dacă efectele unei asemenea interpretări sunt compatibile cu Convenția, în general, și cu principiul securității raporturilor juridice garantat de articolul 6, în special (hot. Platakou vs. Grecia, nr. 38460/97, §37).

Pe durata întregului proces părțile sunt obligate să se intereseze de soarta dosarului care se examinează. Prin urmare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO, reieșind din respectarea principiului de securitate raporturilor juridice, apelantul trebuia să întreprindă toate măsurile necesare de a proteja drepturile sale de acces la instanță (Van Harn versus Germany, nr.7557/03

din 1109.2007), și de a contesta în termenul legal sentința primei instanțe, fapt însă ignorat de inculpatul Arman Ion, ce a generat omiterea termenului prescris la depunerea recursului.

Prin urmare, recursul declarat de Arman Ion urmează să fie respins ca fiind depus peste termen.

Cu privire la pedeapsa.

Verificând aspectele de fapt și de drept cu privire la stabilirea pedepsei, Completul de judecată consideră că sentința primei instanțe urmează să fie casată în această parte, cu rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Arman Ion să fie liberat de pedeapsa în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Conform art. 8 din Cod penal, *caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.*

Conform art. 60 alin. (1) lit. a) din Cod penal, în vigoare la momentul săvârșirii faptei, *persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.*

Completul de judecată constată că, în momentul săvârșirii faptei legiuitorul a prevăzut pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal, pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, conform art. 16 alin. (2) din Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal la momentul săvârșirii infracțiunii se atribuia la una ușoară, pentru care termenul de prescripție de tragere la răspundere penală este de 2 ani.

Completul de judecată constată că, fapta a fost săvârșită de inculpatul Arman Ion la data de 17 februarie 2024 și respectiv termenul de prescripție a expirat pe data de 17 februarie 2026 și la moment este expirat.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 3) din Cod de procedură penală, *sentința de condamnare se adoptă: fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art.93 din Codul penal sau al expirării termenului de prescripție.*

Reieșind din prevederile legale citate, inculpatul Arman Ion urmează să fie liberat de pedeapsa penală stabilită, din motivul intervenirii termenului de prescripție tragerii la răspundere penală.

Cu privire la corpuri delicte.

Completul de judecată consideră că, prima instanță corect s-a expus asupra corpului delict – un disc de tip CD-R cu înregistrările video al testării alcoolscopice și examinării medicale ale inculpatului Arman Ion, dispunând păstrarea acestuia la materialele dosarului.

Or, în conformitate cu art. 162 alin. (1) pct. 5) din Cod de procedură penală, *în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.*

Călăuzindu-se de prevederile art. art. art. 447-448, art. 449 alin. 1, pct. 1), lit. b), pct. 2) lit. b) din Cod de procedură penală, Completul de judecată,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de inculpatul Arman Ion, ca fiind depus peste termen.

Se respinge recursul avocatului Ciudin Vitalie în interesele inculpatului Arman Ion, împotriva Încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025.

Se menține, Încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 27 octombrie 2025.

Se admit, recursurile avocatului Soltan Vasile în interesele inculpatului Arman Ion și avocatul Ciudin Vitalie în interesele inculpatului împotriva sentinței Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 ianuarie 2026.

Se casează parțial, în latura penală, în partea stabilirii pedepsei, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 ianuarie 2026, pronunțată în cauza penală privind învinuirea lui Arman Ion în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Codul penal, cu rejudecarea cauzei și adoptarea în această parte unei noi hotărâri, după cum urmează.

Arman Ion, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) din Cod penal, se liberează de pedeapsa penală stabilită, în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest, sentința Judecătoriei Cahul, sediul Central din 30 ianuarie 2026 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului de judecată **Evgheni BANCOV**

Judecătorii **Andrei SCRIPCENCO**

Inga GORLENCO